

— obciążenie EUIPO i spółki Med-El kosztami związanymi z niniejszą skargą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 i niewystarczające uzasadnienie decyzji w zakresie w jakim Izba Odwoławcza dokonała błędnej analizy pojęcia rzeczywistego używania znaku towarowego nie przystępując do całościowej oceny biorącej pod uwagę wszystkie czynniki i opierającej się na wszystkich okolicznościach faktycznych;
- Naruszenie 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 i niewystarczające uzasadnienie decyzji w zakresie w jakim Izba Odwoławcza dokonała błędnej analizy pojęcia rzeczywistego używania znaku towarowego oceniając specyfikę towarów w odniesieniu do działalności właściciela znaku towarowego a nie w odniesieniu do opisu towarów;
- Naruszenie 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 i niewystarczające uzasadnienie decyzji w zakresie w jakim Izba Odwoławcza dokonała błędnej analizy pojęcia rzeczywistego używania znaku towarowego przyjmując sprzeczne uzasadnienie co do domniemanej specyfiki wspomnianych towarów;
- Błąd Izby Odwoławczej co do ustalenia daty wygaśnięcia, co do faktu przyjęcia wymogu uzasadnionego powodu i błędnej interpretacji tego uzasadnionego powodu.

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2022 r. – Euranimi/Komisja

(Sprawa T-81/22)

(2022/C 148/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: M. Campa, D. Rovetta, P. Gjørtler i V. Villante, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/2012 z dnia 17 listopada 2021 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji⁽¹⁾ opublikowanego w Dzienniku Urzędowym z dnia 18 listopada 2021 r., w odniesieniu do środków przyjętych w kontekście postępowania antydumpingowego AD670;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy wskazuje na naruszenie art. 3 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036⁽²⁾ w związku z oceną łączną skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie – naruszenie prawa strony skarżącej do obrony – oczywisty błąd w ocenie.
2. Zarzut drugi wskazuje na naruszenie art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2016/1036, w zakresie oceny szkody i związku przyczynowego zarówno dla produktów z Indii jak i Indonezji – oczywisty błąd w ocenie.

3. Zarzut trzeci wskazuje na błędną ocenę interesu Unii uzasadniającego nałożenie ceł antidumpingowych.

- (¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2012 z dnia 17 listopada 2021 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji (Dz.U. 2021 L 410, s. 153).
- (²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016 L 176, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2022 r. – Bambu Sales/EUIPO (BAMBU)

(Sprawa T-82/22)

(2022/C 148/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bambu Sales, Inc. (Secaucus, New Jersey, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat T. Stein)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego „BAMBU” – zgłoszenie nr 18 105 815

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 grudnia 2021 r. w sprawie R 1702/2020-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2022 r. – Selimfiber/EUIPO – Qureshi (SPETRA)

(Sprawa T-83/22)

(2022/C 148/51)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Selimfiber Co. Ltd (Gimpo-si, Republika Korei) (przedstawiciele: adwokaci J. Klaus i M. Odink)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Mohammad Sohail Qureshi (Bradford, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego „SPETRA” – zgłoszenie nr 18 271 624